

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

6ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 22 Ιανουαρίου 2018 με την εξής σύνθεση:
Μιχαήλ Διαθεσόπουλος Πρόεδρος-Εισηγητής, Σταυρούλα Κουρή και Αγγελική Πουλοπούλου, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 15-1-2018 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) - Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ)/37/16-1-2018 και Ειδικό Αριθμό Κατάθεσης (ΕΑΚ) 6/6/16-1-2018 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...» με δ.τ. ..., νομίμως εκπροσωπούμενου

Κατά του αναθέτοντα φορέα «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ», νομίμως εκπροσωπούμενου

Με την προδικαστική προσφυγή ο αιτών επιδιώκει την ακύρωση της κοινοποιηθείσας σε αυτόν από 5-1-2018 της υπ' αριθμ. Απόφαση ΔΑΠΜ Νο 20019 του αναθέτοντος, καθ' ο μέρος έκρινε ως μη αποδεκτή την τεχνική προσφορά του και ως αποκλειστέα την εν όλω προσφορά του στον διαγωνισμό που προκηρύχθηκε με την Πρόσκληση σε Διαγωνισμό με Ανοικτή Διαδικασία ΔΑΠΜ 408721/8.9.2017 περί Προμήθειας 2 Τριφασικών Μετασχηματιστών εσωτερικής υπηρεσίας 30/0.4Kv, 630 KVA, συνολικής καταρχήν εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας 90.000 ευρώ. Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Πρόεδρο-Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, η Προσφυγή αφορά διαδικασία προμήθειας προϊόντος κάτω των ορίων του Βιβλίου ΙΙ, με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει συνολικού κόστους

Αριθμός απόφασης: 48/2018

κατοχής, συνολικής εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας ανώτερης σε κάθε περίπτωση των 60.000 ευρώ, δημοσιευμένου την 8-9-2017. Επομένως, υπάγεται βάσει των ως άνω, στο πεδίο εφαρμογής των οικείων διατάξεων του Βιβλίου IV Ν. 4412/2016 και συνεπώς στη δικαιοδοσία της Α.Ε.Π.Π., ως και την καθ' ύλην αρμοδιότητά της κατ' αρ. 345 παρ. 1 Ν. 4412/2016.

2. Επειδή, για την άσκηση της Προσφυγής καταρχήν κατεβλήθη κατ' αρ. 5 ΠΔ 39/2017 αρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο, αφού ο προσφεύγων επισύναψε στο έντυπο της παράβολο με στοιχεία 18566156395803160053 και ποσού ευρώ 600,00 ευρώ, όπως και αποδεικτικό περί πληρωμής του παραβόλου μέσω Alpha Bank, η δε αρμόδια υπηρεσία της Α.Ε.Π.Π. βεβαιώνει τον έλεγχο και τη δέσμευση του παραβόλου. Πλην όμως, το άρθρο 2 του Τεύχους 2 της Διακήρυξης, όπως και το Προοίμιου του Τεύχους 1 ορίζουν ότι *“Ο συνολικός Προϋπολογισμός, κατά την εκτίμηση της Εταιρείας ανέρχεται σε € 90.000,00 (πλέον Φ.Π.Α), με δικαίωμα προαίρεσης μέχρι 50%. Η εκτιμώμενη αξία προαίρεσης ανέρχεται σε € 45.000,00”*. Κατά το δε αρ. 236 παρ. 1 Ν. 4412/2016 *“Ο υπολογισμός της εκτιμώμενης αξίας μιας σύμβασης βασίζεται στο συνολικό πληρωτέο ποσό, χωρίς ΦΠΑ, όπως εκτιμάται από τον αναθέτοντα φορέα, συμπεριλαμβανομένου κάθε τυχόν δικαιώματος προαίρεσης ή τυχόν παρατάσεων της σύμβασης, όπως αυτά προβλέπονται ρητά στα έγγραφα της σύμβασης.”*. Επομένως, εν προκειμένω η κατά τα ως άνω περιγραφόμενη από την ίδια τη Διακήρυξη εκτιμώμενη αξία της σύμβασης, συνιστάμενη ως το άθροισμα του καταρχήν προϋπολογισμού και του δικαιώματος προαίρεσης, ανέρχεται σε (90.000+45.000) 135.000 ευρώ άνευ ΦΠΑ (το ότι οι 45.000 ευρώ που τίθενται ως προαίρεση δεν περιλαμβάνουν ΦΠΑ, προκύπτει και από την αναφορά ότι το δικαίωμα προαίρεσης ανέρχεται σε 50%, ήτοι $50\% \times 90.000 = 45.000$ ευρώ). Κατά το δε αρ. 363 παρ. 1 Ν. 4412/2016 (και επαναλαμβάνεται στο αρ. 5 παρ. 1 ΠΔ 39/2017) ορίζεται ότι *“Για το παραδεκτό της άσκησης της προδικαστικής προσφυγής κατατίθεται παράβολο από τον προσφεύγοντα υπέρ του Δημοσίου, το ύψος του οποίου ανέρχεται σε ποσοστό 0,50 τοις εκατό (0,50%) της προϋπολογισθείσας αξίας (χωρίς Φ.Π.Α.) της σχετικής σύμβασης...”*. Επομένως, και με δεδομένο ότι κατά τα παραπάνω, από τα ίδια τα έγγραφα της σύμβασης, ήτοι τα τεύχη της διακήρυξης προκύπτει η προϋπολογισθείσα

Αριθμός απόφασης: 48/2018

αξία της, η οποία συνίσταται στην κατά τα ως άνω και βάσει του άρ. 236 παρ. 1 Ν. 4412/2016 εκτιμώμενη αξία της, προκύπτει ότι το νόμιμο παράβολο που έπρεπε να καταβληθεί ανερχόταν σε $(0,5\% \times 135.000 =)$ 675,00 ευρώ αντί των 600 που κατέβαλε ο προσφεύγων. Εξάλλου, κατά το άρ. 5 παρ. 4 ΠΔ 39/2017 “Το παράβολο καταβάλλεται κατά την κατάθεση της προδικαστικής προσφυγής...” και ούτως αποκλείεται η συμπλήρωσή του έως και την εξέταση, ενώ ούτως ή άλλως εν προκειμένω, ο προσφεύγων, έχοντας καταθέσει την κρινόμενη προσφυγή του την τελευταία ημέρα της οικείας δεκαήμερου από την κοινοποίηση σε αυτόν της προσβαλλομένης (που του κοινοποιήθηκε την 5-1-2018, όπως εξάλλου, ο ίδιος δηλώνει στο έντυπο της προσφυγής), προθεσμίας κατ’ άρ. 361 παρ. 1 περ. α’ Ν. 4412/2016, δεν δύναται να το συμπληρώσει εντός της ήδη παρελθούσης προθεσμίας για την άσκηση της προσφυγής. Συνεπώς, η προσφυγή του ασκήθηκε προεχόντως απαραδέκτως και είναι ως προς τούτο απορριπτέα.

3. Επειδή, ασχέτως και επιπλέον της σκ. 2 και του εξαρχής απαραδέκτου της Προσφυγής, όσον αφορά την ουσία αυτής προκύπτουν τα εξής. Η κατατεθείσα την 15-1-2018 Προσφυγή στρέφεται κατά εκτελεστής πράξεως και συγκεκριμένα της κοινοποιηθείσας στον προσφεύγοντα την 5-1-2018 ΔΑΠΜ Νο 20019, ήτοι της οικείας Αποφάσεως της Διεύθυνσης Αποθηκών, Προμηθειών και Μεταφορών του αναθέτοντος, με την οποία απορρίφθηκε η τεχνική προσφορά του προσφεύγοντος. Ειδικότερα, η προσφορά του απορρίφθηκε επί τη βάσει ότι δεν υπέβαλε πρωτότυπη δήλωση συμφωνίας των προσφερόμενων υλικών με τις απαιτήσεις των αντιστοίχων προδιαγραφών ΑΔΜΗΕ κατά την παρ. 6.3.3.6 της διακήρυξης, υπογεγραμμένη από το εργοστάσιο κατασκευής και ότι δεν συνοδεύονταν από πρωτότυπη δήλωση του εργοστασίου κατασκευής που επιτρέπει στον προσφεύγοντα να προμηθεύσει τον ΑΔΜΗΕ με τα υπόψη υλικά για τη συγκεκριμένη διακήρυξη παρ. 6.3.3.7 της διακήρυξης. Κατά τον προσφεύγοντα τα παραπάνω δεν ευσταθούν διότι το εργοστάσιο κατασκευής ανήκει σε παγκόσμιο όμιλο, που εκπροσωπείται στην Ελλάδα από τον προσφεύγοντα, ο οποίος ούτως, βάσει της κατά τα παραπάνω ταυτότητας με τον κατασκευαστή, με τον οποίο εξάλλου συντάσσουν ενοποιημένες καταστάσεις, δεν χρειαζόταν να αποδείξει συνεργασία ή αδειοδότηση με το

Αριθμός απόφασης: 48/2018

εργοστάσιο ούτε χωρεί αμφισβήτηση της εκπροσώπησης του τελευταίου από τον προσφεύγοντα, τα δε οικεία απαιτούμενα καλύπτονται πλήρως από τη σχετική δήλωση του νομίμου εκπροσώπου του προσφεύγοντος περί συμφωνίας των προσφερόμενων υλικών με τις απαιτήσεις, Φάκελος Β, α/α 7 της προσφοράς του. Άρα, ο νόμιμος εκπρόσωπος του προσφεύγοντος έχει δικαίωμα υπογραφής της κατά τον όρο 6.3.3.6 της διακήρυξης δήλωσης του κατασκευαστή για συμμόρφωση προς τις τεχνικές προδιαγραφές του διαγωνισμού που υποβλήθηκε νομίμως και εμπροθέσμως, η δε προσφορά εξομοιώνεται με προσφορά του εργοστασίου, ο δε προσφεύγων υπέβαλε δήλωση ότι θα προβεί στην εν λόγω προμήθεια σε περίπτωση κατακύρωσης.

4. Επειδή, ο αναθέτων με τις από 18-1-2018 Απόψεις της ισχυρίζεται τα ακόλουθα. Το άρθρο 6 παράγραφο 6.3.3.6 του τεύχους «Όροι και οδηγίες του Διαγωνισμού 408721» ρητώς και σαφώς ορίζει ότι ο Φάκελος Β των προσφορών θα περιέχει - μεταξύ άλλων- επί ποινή αποκλεισμού πρωτότυπη δήλωση συμφωνίας (statement of compliance) των προσφερομένων υλικών, με τις απαιτήσεις των αντίστοιχων προδιαγραφών/τεχνικών περιγραφών του ΑΔΜΗΕ και τεχνικών παρατηρήσεων, η οποία θα είναι υπογεγραμμένη από το εργοστάσιο κατασκευής, για τον λόγο ότι μόνο ο κατασκευαστής γνωρίζει και είναι σε θέση να πιστοποιήσει την πλήρη συμμόρφωση των υλικών που κατασκευάζει με τις εκάστοτε τεχνικές προδιαγραφές που θέτει ο διαγωνισμός. Εν προκειμένω ο προσφεύγων δεν υπέβαλε την χρονική στιγμή της υποβολής του προσφοράς του δήλωση συμφωνίας των προσφερόμενων υλικών με τις απαιτήσεις των αντίστοιχων προδιαγραφών ΑΔΜΗΕ υπογεγραμμένη από το εργοστάσιο κατασκευής, όπως ορίζεται σαφώς στο τεύχος 2, παράγραφος 6.3.3.6 της διακήρυξης, αλλά μια δήλωση συμμόρφωσης υπογεγραμμένη από τον ίδιο . Επειδή το συγκεκριμένο έγγραφο έχει τεθεί επί ποινή αποκλεισμού του διαγωνιζόμενου (άρθρο 6 παράγραφος 6.3.3.9 του τεύχους όροι και οδηγίες του διαγωνισμού : *«ΠΡΟΣΟΧΗ : Προσφορές που δεν περιέχουν κάποιο από τα παραπάνω στοιχεία θα απορρίπτονται χωρίς περαιτέρω τεχνική αξιολόγηση ενώ δεν είναι δεκτή η εκ των υστέρων υποβολή τους»*), ο ΑΔΜΗΕ είχε δέσμια αρμοδιότητα να απορρίψει την εν λόγω προσφορά, καθώς απέκλινε από ουσιώδη όρο της Διακήρυξης (ΕπΑνΣτΕ 1029/2008) και συνακόλουθα δεν είναι επιτρεπτό να θεραπευτεί εκ των υστέρων. Διότι

Αριθμός απόφασης: 48/2018

σύμφωνα με τους όρους της σχετικής Διακήρυξης, αλλά και κατά πάγια και σταθερή νομολογία είναι επιτρεπτή και παραδεκτή η συμπλήρωση/διευκρίνιση ήδη υποβληθέντων εγγράφων, ενώ αντίθετα δεν επιτρέπεται η εκ των υστέρων (ex post) ήτοι, σε χρονικό σημείο μεταγενέστερο της υποβολής των προσφορών αναπλήρωση μη υποβληθέντων ή μη νομίμως υποβληθέντων δικαιολογητικών. Ειδικότερα, η νομολογία δέχεται ότι, διαγωνιζόμενοι οι οποίοι δεν είχαν υποβάλει εγκαίρως, ήτοι, στο χρονικό σημείο της υποβολής των προσφορών, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, ορθώς αποκλείονται από την περαιτέρω διαδικασία του διαγωνισμού καθότι τα αρχικώς ελλείποντα αυτά στοιχεία δεν μπορούν να υποβληθούν νομίμως εκ των υστέρων, δεδομένου ότι κατά τα γενικώς ισχύοντα αλλά και σύμφωνα με τη διακήρυξη, δια της εκ των υστέρων υποβολής δύνανται να συμπληρώνονται απλώς τα αρχικώς υποβληθέντα και όχι να αναπληρώνονται τα παντελώς ελλείποντα ή μη νομίμως υποβληθέντα δικαιολογητικά. Σε αντίθετη περίπτωση, θα παραβιαζόταν η αρχή της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζόμενων και ενδεχομένως η προσφεύγουσα να αποκτούσε και αθέμιτο πλεονέκτημα έναντι του άλλου διαγωνιζόμενου με την εκ των υστέρων υποβολή του ζητούμενου από τη Διακήρυξη εγγράφου. Κατ' ακολουθία, ο αναθέτων ισχυρίζεται ότι είναι αβάσιμος ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγοντος και ως εκ τούτου πρέπει να απορριφθεί. Περαιτέρω, ο αναθέτων ισχυρίζεται ότι ο προσφεύγων δεν υπέβαλε την επίσης επί ποινή αποκλεισμού (άρθρο 6 παράγραφος 6.3.3.9 του τεύχους όροι και οδηγίες του διαγωνισμού : *«ΠΡΟΣΟΧΗ : Προσφορές που δεν περιέχουν κάποιο από τα παραπάνω στοιχεία θα απορρίπτονται χωρίς περαιτέρω τεχνική αξιολόγηση ενώ δεν είναι δεκτή η εκ των υστέρων υποβολή τους»*) πρωτότυπη δήλωση του εργοστασίου κατασκευής με την οποία θα δηλωνόταν ότι επέτρεπε στον προσφέροντα να προμηθεύσει τον ΑΔΜΗΕ με τα υπόψη υλικά, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται ότι ο ΑΔΜΗΕ θα προμηθευόταν τα εν λόγω υλικά. Ομοίως όπως και στην ως άνω αναφερόμενη περίπτωση, ο ΑΔΜΗΕ είχε δέσμια αρμοδιότητα να απορρίψει την εν λόγω προσφορά. Επισημαίνεται ότι ο προσφέρων Οίκος (μέλος του Ομίλου ...) είναι κατασκευαστής Μ/Σ διανομής στην Ελλάδα, αλλά δεν κατασκευάζει Μ/Σ εσωτ. υπηρεσίας με ονομαστική τάση πρωτεύοντος 30kV, όπως απαιτείται από τον διαγωνισμό. Ούτως, κατά τον αναθέτοντα, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντα ότι δεν τίθεται θέμα απόδειξης συνεργασίας με το εργοστάσιο κατασκευής ή

Αριθμός απόφασης: 48/2018

θέμα αδειοδότησής του για κατάθεση προσφοράς από αυτό, καθώς αποτελούν και οι δύο “οντότητες” του ίδιου ομίλου και ως εκ τούτου τα απαιτούμενα του διαγωνισμού καλύπτονται πλήρως από την υποβληθείσα δήλωση του εκπροσώπου του προσφέροντος Οίκου ... είναι αβάσιμος. Διότι ναι μεν μπορεί να ανήκουν στον ίδιο Όμιλο, δεν παύει όμως να είναι δύο διαφορετικά νομικά πρόσωπα, που το καθένα απ’ αυτά έχει τις δικές του υποχρεώσεις και δικαιώματα και στην προκειμένη περίπτωση άλλος είναι ο κατασκευαστής και άλλος ο διαγωνιζόμενος – προμηθευτής, με τον οποίο και θα συμβαλλόμασταν εάν αναδεικνυόταν μειοδότης. Επιπλέον, ο αναθέτων αναφέρει ότι είναι ευρέως γνωστό ότι μεγάλοι όμιλοι είθισται να πωλούν τις θυγατρικές τους ανά τον κόσμο και επομένως αν το εργοστάσιο κατασκευής περιέλθει στην κυριότητα άλλης εταιρείας δεν θα κατοχυρώνεται ο ΑΔΜΗΕ ότι θα του διατεθούν τα επίδικα υλικά. Γι’ αυτό είναι πάγια τακτική η προαναφερόμενη δήλωση να απαιτείται σε κάθε διαγωνισμό προμήθειας υλικών στην περίπτωση που ο Προσφέρων δεν είναι ο Κατασκευαστής του προσφέροντος υλικού. Για τον ίδιο λόγο είναι αβάσιμος και ο ισχυρισμός της προσφυγής ότι αφενός η δέσμευση της τοπικής ... (προσφέρουσα) ισοδυναμεί με δέσμευση του δηλωθέντος εργοστασίου κατασκευής και αφετέρου ότι η προσφορά της ... ΕΛΕΚΤΡΙΚ “εξομοιώνεται” με προσφορά του εργοστασίου Κατασκευής, διότι επίσης δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι καλύπτεται η έλλειψη της σχετικής δήλωσης του κατασκευαστή από την αναφορά του προμηθευτή ότι ανήκουν στον ίδιο Όμιλο.

5. Επειδή (βλ. ενδεικτικά Απόφαση ΑΕΠΠ 28/2018), η Διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί κανονιστική πράξη, η οποία διέπει τον διαγωνισμό και δεσμεύει τόσο τη δημόσια αρχή, η οποία διενεργεί αυτόν και υποχρεούται από την έναρξη και μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας του διαγωνισμού να εφαρμόζει όσα ορίζονται σε αυτή (ΕΣ Πράξεις VI Τμήματος 78/2007,19/2005,31/2003), όσο και τους διαγωνιζόμενους. Η παράβαση των διατάξεων (όρων) αυτής, οι οποίες πρέπει να ερμηνεύονται στενά και αυστηρά, συνιστά παράβαση νόμου και οδηγεί σε ακυρότητα των εγκριτικών πράξεων του αποτελέσματος του διαγωνισμού και των κατακυρωτικών αυτού πράξεων (ΟΛΣΤΕ 2137/1993). Κατά συνέπεια, τυχόν παράβαση ουσιώδους

Αριθμός απόφασης: 48/2018

όρου της διακήρυξης, είτε κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού, είτε κατά τη συνομολόγηση της σύμβασης που καταρτίζεται μετά τη διενέργεια του διαγωνισμού, καθιστά μη νόμιμη τη σχετική διαδικασία (ΕΣ Πράξη VI Τμήματος 78/2007). Περαιτέρω, ως επί ποινή αποκλεισμού και επομένως ουσιώδεις ελλείψεις που, κατά το άρ. 91 παρ. 1 περ. α' Ν. 4412/2016, δύνανται μόνες τους να επιφέρουν τον αποκλεισμό μιας προσφοράς θεωρούνται όσες προβλέπονται ως τέτοιες από τη διακήρυξη και δη με σαφή, ρητό και ειδικό όρο με συγκεκριμένη παραπομπή ως προς την οικεία απαίτηση, η έλλειψη της οποίας είναι ουσιώδης (πρβλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 236/2017), ιδίως εξάλλου, σε περίπτωση που η ίδια η διακήρυξη χρησιμοποιεί όρους, όπως «με ποινή αποκλεισμού...», «με ποινή απαραδέκτου οι συμμετέχοντες πρέπει...» ή άλλους παρόμοιους, οπότε είναι προφανές ότι οι όροι αυτοί θεωρούνται ουσιώδεις και συνεπώς οποιαδήποτε απόκλιση της προσφοράς από αυτούς οδηγεί σε απόρριψη της (βλ. Γνμδ ΝΣΚ 70/2002), άλλως δε θα προέκυπτε άνιση μεταχείριση μεταξύ όσων μετεχόντων τους τήρησαν συμμορφούμενοι με το παραπάνω κανονιστικό πλαίσιο και όσων, παρά τη σαφή παραπάνω διατύπωση, παρέλειψαν να τους τηρήσουν. Περαιτέρω, γίνεται δεκτό ότι οι τεχνικές προδιαγραφές και εν γένει όροι του διαγωνισμού, που τίθενται ως όροι επί ποινή αποκλεισμού από τη διακήρυξη, όπως και τα οικεία δικαιολογητικά εξάλλου, πρέπει να συντρέχουν και όποτε ζητείται τούτο, να δηλώνονται, κατά τον χρόνο περαίωσης της διαδικασίας παραλαβής προσφορών και η διάγνωση της κατά τον χρόνο εκείνο ελλείψεώς τους συνεπάγεται δέσμια αρμοδιότητα της Επιτροπής Διαγωνισμού να αποκλείσει την παρουσιάζουσα έλλειψη προσφορά (ΣΤΕ 743/2000), ενώ δεν είναι δυνατό εκ των υστέρων να προσκομιστούν νέα κρίσιμα κατά τη Διακήρυξη στοιχεία (ΣΤΕ 436/2002), όπως και δεν είναι δυνατή η λήψη υπόψη κατά τη διαδικασία ανάθεσης, τυχόν υποκειμενικών ή προσωπικών στοιχείων συγκεκριμένου προσφέροντος, προς απαλλαγή του από απαίτηση που θέσπισε η διακήρυξη, καθώς έτσι θα παραβιαζόταν η αρχή της τυπικότητας του διαγωνισμού και ασφάλειας αυτού, εκθέτοντας την αξιολόγηση κατακυρωτική κρίση σε υποκειμενικά στοιχεία, αυθαίρετες κρίσεις, ως και τυχαία, μελλοντικά και αβέβαια γεγονότα. Τα παραπάνω προκύπτουν και εκ της αρχής της ισότιμης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας της διαδικασίας, που επιβάλλει την εφαρμογή των κριτηρίων ανάθεσης και την

Αριθμός απόφασης: 48/2018

κρίση επί των προδιαγραφών κατά τρόπο ενιαίο για όλους τους προσφέροντες κατά την υποβολή, αλλά και αξιολόγηση προσφορών (ΔΕΕ, απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2001, C-19/00 Siac Construction Ltd, Συλλογή 2001, σ. I-7725, σκέψεις 34 και 44 και απόφαση της 25ης Απριλίου 1996, C87/94, Επιτροπή κατά Βελγίου, Συλλογή 1996, σ. I-2043, σκέψη 54), καθώς οι προσφορές τους θα αξιολογηθούν στα επόμενα στάδια επί τη βάση των όσων δήλωσαν, προσκόμισαν και εν τέλει ίσχυαν κατά τον ως άνω κρίσιμο χρόνο (ήτοι αυτόν της ολοκλήρωσης χρόνου υποβολής προσφορών. Ούτως, ουσιώδης έλλειψη της προσφοράς ενός μετέχοντος και δη επί στοιχείου ζητούμενου επί ποινή αποκλεισμού, δεν είναι δυνατόν να καλυφθεί με ετεροχρονισμένες, το πρώτον κατά το στάδιο της αξιολόγησης και μετά από αποκλεισμό τους λόγω ακριβώς της έλλειψης, αμφισβητήσεων περί της σκοπιμότητας του οικείου όρου στη δική τους περίπτωση, όπως το ότι δεν οφείλουν να προσκομίσουν έγγραφα κατασκευαστή για προϊόν που προσφέρουν, διότι συνιστούν συνδεδεμένη με αυτόν επιχείρηση. Τούτο, για τον προφανή λόγο ότι μια τέτοια κρίση του αναθέτοντος, θα εξίσωνε αδικαιολόγητα τον ορθώς μετέχοντα και πληρούντα τους όρους της διακήρυξης με αυτόν που τους παραβίασε, κατά παράβαση όχι μόνο της αρχής της ίσης μεταχείρισης, αλλά πρωτίστως του ανόθευτου ανταγωνισμού. Ούτε μπορεί να εκληφθεί μια τέτοια ουσιώδης μάλιστα έλλειψη, ως αναπληρωθείσα με το πρώτον μεταγενέστερη της υποβολής της προσφοράς, επίκληση είτε της έλλειψης εξαρχής χρείας της οικείας απαίτησης ή της μη επελεύσεως βλάβης από τη μη τήρηση του όρου, όπως όταν οι ισχυρισμοί αυτοί προβάλλονται κατά το στάδιο εξέτασης προδικαστικής προσφυγής περί τον αποκλεισμό του προσφέροντος. Η δε τυχόν επέλευση ή μη βλάβης από τη μη τήρηση των οριζόμενων από τη διακήρυξη απαιτήσεων της τεχνικής προσφοράς, ακόμη και αν συντρέχει όντως, καίτοι η διακήρυξη τα απαιτούσε ρητώς, προβάλλονται αλυσιτελώς, καθώς δεν είναι δυνατό η εκ μέρους των διαγωνιζομένων τήρηση των όρων της διακήρυξης να επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια αυτών περί του να κρίνουν οι ίδιοι τη χρεία κάποιου απαιτούμενου στοιχείου ή τη σκοπιμότητα όρου της διακήρυξης ή περί του πως μπορούν να επιφέρουν με άλλα μέσα, από τα προβλεπόμενα στη διακήρυξη, τυχόν ισοδύναμο αποδεικτικό αποτέλεσμα. Σε αντίθετη δε περίπτωση, αν δηλαδή η ΑΕΠΠ δύνατο να αποδέχεται και να αξιολογεί δια

Αριθμός απόφασης: 48/2018

της εκάστοτε προσφυγής ή παρεμβάσεως το πρώτον προβαλλόμενες και προσκομιζόμενες πληροφορίες, δικαιολογητικά και έγγραφα που ο προσφεύγων παρέλειψε να υποβάλει και να αναφέρει με την προσφορά του καίτοι υποχρεούτο προς τούτο κατά τη διακήρυξη και τον νόμο ή να αξιολογεί κατά τη διάγνωση ουσιωδών ελλείψεων της προσφοράς τη σκοπιμότητα τήρησης των αποδεικτικών τύπων και την ίδια την ανά περίπτωση καταλληλότητα του προϊόντος, όχι μόνο θα προέκυπτε μια αδικαιολόγητη ευμενής μεταχείριση και διάκριση υπέρ του προσφέροντος και δη υπό τη μορφή μιας ανεξέλεγκτης «δεύτερης ευκαιρίας» ή εκ του αποτελέσματος απαλλαγής από τους όρους της διακήρυξης, κάτι που ούτε ο νόμος ούτε η διακήρυξη καθιερώνουν, και επομένως κατάφωρη παραβίαση της αρχής της ισότητας, διαφάνειας και τυπικότητας εις βάρος των τηρούντων τους όρους της διακήρυξης λοιπών συμμετεχόντων (πρβλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 208/2017). Αλλά, ούτως η ΑΕΠΠ θα υπερέβαινε και την αρμοδιότητά της ασκώντας παρεμπόδιοντα έλεγχο, ενώ η διαδικασία έχει φθάσει στην αξιολόγηση προσφορών, επί της σκοπιμότητας και ανάγκης, μη περιοριστικών εξάλλου του ανταγωνισμού (καθώς η υποχρέωση αποδεικτικού τύπου περί δηλώσεων κατασκευαστή ως προς τη συμμόρφωση του προϊόντος με τις προδιαγραφές και ως προς τη δέσμευσή του να προμηθεύσει με αυτό τον προσφέροντα, δεν δύναται εκ φύσεως της να περιορίσει τον ανταγωνισμό) όρων που έγιναν ανεπιφύλακτα δεκτοί και δεν αμφισβητήθηκαν. Θα έχανε δε οιοδήποτε νόημα η κανονιστική ισχύς της διακήρυξης, αφού οιοσδήποτε θα δύνατο, μετά τον αποκλεισμό του με συγκεκριμένη αιτιολογία, να τον αίρει καλύπτοντας ετεροχρονισμένα τις ελλείψεις και τους λόγους απαραδέκτου της συμμετοχής του ή αμφισβητώντας το αναγκαίο των εκάστοτε όρων, αναλόγως του ανά περίπτωση εντοπισμού εκ μέρους του παραβιάσής τους. Η δε προδικαστική προσφυγή από μέσο ελέγχου παρανομιών των εκτελεστών πράξεων των αναθετουσών, αλλά και αντίστροφα η παρέμβαση για την ταυτότητα του νομικού λόγου, θα κατέληγαν προκάλυμμα για διόρθωση ή κάλυψη δι' αυτής συνομολογούμενων σφαλμάτων των οικονομικών φορέων (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 208/2017). Ούτε εξάλλου η ΑΕΠΠ, όταν εντοπίσει ακόμη και επουσιώδη έλλειψη, έχει εκ του νόμου αρμοδιότητα να ασκεί την επαφιόμενη αποκλειστικά στον αναθέτοντα φορέα, διακριτική ευχέρεια του άρ. 102 ή του άρ. 310 Ν. 4412/2016, η οποία και πάλι ελέγχεται ως προς τη νομιμότητα και

Αριθμός απόφασης: 48/2018

την εκ μέρους της τήρηση των άκρων ορίων αυτής (πρβλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 187/2017), ιδίως ως προς τον περιορισμό του άρ. 102 παρ. 3 και την αντίστοιχη του άρ. 310 παρ. 3, κατά το οποίο η άσκηση της ευχέρειας αυτής *«δεν πρέπει να εισάγει διακρίσεις, άνιση μεταχείριση των οικονομικών φορέων ή να έχει ως συνέπεια ευνοϊκή μεταχείριση συγκεκριμένου οικονομικού φορέα στη διαδικασία ανάθεσης της δημόσιας σύμβασης»*. Ούτε για την ταυτότητα του νομικού λόγου, η προδικαστική προσφυγή συνιστά το νόμιμο μέσο για τέτοιες τυχόν συμπληρώσεις, οι οποίες εξάλλου κατά ρητή μνεία του άρ. 102 παρ. 1 εδ. β' και αντιστοίχως του άρ. 310 παρ. 1 εδ. β' Ν. 4412/2016 *“Οποιαδήποτε διευκρίνιση ή συμπλήρωση που υποβάλλεται από τους προσφέροντες ή υποψηφίους, χωρίς να έχει ζητηθεί από την αναθέτουσα αρχή, δεν λαμβάνεται υπόψη.”*, δεν συνιστούν ευχέρεια του οικονομικού φορέα ούτε δύνανται να λαμβάνουν εξ αυτού χώρα αυτόκλητα. Πολλώ δε μάλλον, που δεν παρέχεται από το άρ. 102 ή το άρ. 310 Ν. 4412/2016 ούτως ή άλλως πρόβλεψη παροχής δυνατότητας διευκρινίσεων για την άρση ουσιώδους έλλειψης της προσφοράς και ζητούμενου επί ποινή αποκλεισμού στοιχείου. Εξάλλου, αν οι προσφέροντες φρονούσαν ότι κάποιος όρος ήταν άσκοπος, αδικαιολόγητος και περιοριστικός τυχόν του ανταγωνισμού, όφειλαν να τον προσβάλουν επικαίρως κατά το στάδιο πριν την υποβολή της προσφοράς τους, όπως δικαιούνται, και όχι να επικαλούνται ισχυρισμούς περί της μη εφαρμογής του, το πρώτον μετά την υποβολή αυτής και κατά το στάδιο της αξιολόγησης, επ' ευκαιρία παρεμβάσεώς τους επί προσφυγής περί εκ μέρους τους παραβιάσεώς του. Επιπλέον, σύμφωνα και με την αρχή της τυπικότητας των διαδικασιών ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων (πρβλ. ΣΤΕ 4052/1990, 3760/1992 κλπ), οι προσφορές των διαγωνιζομένων πρέπει να τηρούν απολύτως τους όρους της διακήρυξης και τα απαιτούμενα που αυτή καθιερώνει δεν μπορεί να ληφθούν υπόψη ως τυχόν “προαιρετικής” ή “ανά περίπτωση”, αναλόγως τυχόν ειδικών ή υποκειμενικών χαρακτηριστικών συγκεκριμένου προσφέροντος, δεσμευτικότητας. Σύμφωνα με την ως άνω αρχή, που διέπει μεταξύ άλλων τον τρόπο συντάξεως, εν γένει, των προσφορών στα πλαίσια των διαδικασιών διενεργείας των δημοσίων διαγωνισμών και αποσκοπεί στην ύπαρξη διαφάνειας κατά τη διεξαγωγή αυτών, στην αποφυγή του κινδύνου αλλοιώσεως των προσφορών και στην ανάγκη ευχερούς συγκρίσεως αυτών μεταξύ τους (ΣΤΕ 279/2008), η

Αριθμός απόφασης: 48/2018

προσκόμιση στον φάκελο της προσφοράς εκάστου διαγωνιζόμενου των οριζομένων στη διακήρυξη δικαιολογητικών απαιτείται να πραγματοποιείται με τον τρόπο που αυτή επακριβώς καθορίζει, μη επιδεχόμενης άλλης ερμηνείας. Τούτο δε, εκτός των άλλων και συνεπεία του κανονιστικού χαρακτήρα της διακήρυξης και της δέσμευσης που παράγει ως προς τις απαιτήσεις που θεσπίζει τόσο ως προς τον αναθέτοντα, όσο και ως προς τους μετέχοντες, με συνέπεια για τους τελευταίους, οι προσφορές τους να αποκλείονται αν αποκλίνουν από τα κατά τη διακήρυξη οριζόμενα (βλ. Αποφάσεις ΑΕΠΠ 118 και 119/2017 και βλ. ενδεικτικά Ε.Σ. VI Τμ. 294/2010, 224, 19/2005). Ενόψει τούτων, αλλά και των αρχών της ισότητας, της τυπικότητας (ως ανωτέρω ορίζεται), της διαφάνειας και της δημοσιότητας των ελάχιστων όρων συμμετοχής που διέπουν τη διαδικασία συνάψεως των δημοσίων συμβάσεων κατά το πνεύμα τόσο της ενωσιακής όσο και της εθνικής νομοθεσίας, ο διαγωνιζόμενος οφείλει να υποβάλει τα αξιούμενα από τη διακήρυξη, στην οποία αυτή ρητώς παραπέμπει, δικαιολογητικά και στοιχεία για την απόδειξη ιδιότητας κρίσιμης για τη συμμετοχή στο διαγωνισμό και δη με τον τρόπο που αυτή ορίζει (πρβλ. ΣτΕ 1329/2008). Συνεπώς τυχόν διαφορετική αντιμετώπιση και, ούτως, ανοχή παραλείψεως δήλωσης στοιχείων (που προβλέπονται ως επί ποινή αποκλεισμού από τη διακήρυξη) από κάποιον οικονομικό φορέα θα συνιστούσε υπέρ του ευμενή διάκριση και αδικαιολόγητη και άνιση ευνοϊκή μεταχείριση του (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 133/2017).

6. Επειδή, κατά τον όρο 6.3.3 “ΤΕΧΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ” του Τεύχους 2 “ΟΡΟΙ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΜΕ ΑΝΟΙΚΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ” της Διακήρυξης ορίζονται τα ακόλουθα “6.3.3.1 Οι προσφορές θα πρέπει να περιέχουν όλα τα στοιχεία που ζητούνται από τις συνημμένες Τεχνικές Προδιαγραφές και τις τεχνικές παρατηρήσεις της διακήρυξης με σαφή και μοναδικό τρόπο. Τεχνικές προσφορές με ελλιπή ή αντικρουόμενα - κατά την κρίση της Υπηρεσίας τεχνικής αξιολόγησης – στοιχεία, μπορεί να απορριφθούν. 6.3.3.2 Οι προσφορές θα πρέπει επί ποινή τεχνικής απόρριψης να δίδουν όλα τα πιο κάτω στοιχεία με την σειρά και την αρίθμηση που αναφέρεται πιο κάτω.... 6.3.3.6 Θα υποβάλλεται πρωτότυπη Δήλωση Συμφωνίας (Statement of Compliance) των προσφερομένων υλικών με τις

Αριθμός απόφασης: 48/2018

απαιτήσεις των αντιστοίχων Προδιαγραφών / Τεχνικών περιγραφών ΑΔΜΗΕ και των τεχνικών παρατηρήσεων της διακήρυξης, υπογεγραμμένη από το εργοστάσιο κατασκευής. 6.3.3.7 Σε περίπτωση που ο Προμηθευτής που συμμετέχει στον διαγωνισμό δεν είναι το Εργοστάσιο κατασκευής του προσφερομένου υλικού, η προσφορά του θα πρέπει να συνοδεύεται από Πρωτότυπη Δήλωση του Εργοστασίου κατασκευής με την οποία θα επιτρέπει στον προσφέροντα να προμηθεύσει τον ΑΔΜΗΕ με τα υπόψη υλικά για την συγκεκριμένη διακήρυξη.... 6.3.3.9 ΠΡΟΣΟΧΗ Προσφορές που δεν περιέχουν κάποιο από τα παραπάνω στοιχεία θα απορρίπτονται χωρίς περαιτέρω τεχνική αξιολόγηση ενώ δεν είναι δεκτή η εκ των υστέρων υποβολή τους.". Εκ των ως άνω προκύπτει, ότι με αρκούσα σαφήνεια και τρεις διαφορετικές, και έκαστη αυτοτελώς επαρκή ως προς τη σαφήνεια της, μνείες, ήτοι στον όρο 6.3.3.1 "θα πρέπει να περιέχουν όλα τα στοιχεία...", τον όρο 6.3.3.2 "θα πρέπει επί ποινή τεχνικής απόρριψης να δίδουν όλα τα πιο κάτω στοιχεία..." και τον όρο 6.3.3.9 και μάλιστα με υπογράμμιση περί προσοχής των προσφερόντων "προσφορές που δεν περιέχουν κάποιο από τα παραπάνω στοιχεία θα απορρίπτονται χωρίς περαιτέρω τεχνική αξιολόγηση ενώ δεν είναι δεκτή η εκ των υστέρων υποβολή τους...", η διακήρυξη έθεσε τα ζητούμενα των όρων 6.3.3.3 έως και 6.3.3.8, και μεταξύ των οποίων αυτά των όρων 6.3.3.6 και 6.3.3.7, ως απαραίτητα, ουσιώδη και μη αναπληρούμενα δια άλλων τρόπων ή στοιχείων ή, όπως ρητά μνημονεύει ο όρος 6.3.3.9, συμπληρούμενων με μεταγενέστερα στοιχεία και πληροφορίες, έγγραφα της τεχνικής προσφοράς, η μη προσκόμιση έστω και ενός εκ των οποίων ήδη με την τελευταία και όχι σε τυχόν μεταγενέστερο στάδιο, συνεπάγεται άνευ ετέρου τον αποκλεισμό της προσφοράς. Εξάλλου, ο προσφεύγων, ο οποίος συνομολογεί τη μη προσκόμιση των ως άνω ζητουμένων στους όρους 6.3.3.6 και 6.3.3.7 στοιχείων ανεπιφύλακτα μετείχε στον διαγωνισμό, αποδεχόμενος όλους τους όρους του, μεταξύ των οποίων και τους ανωτέρω και επομένως αλυσιτελώς πλέον προβάλλει τους ισχυρισμούς του κατά των όρων αυτών, ως προς τη σκοπιμότητα, χρεία και δεσμευτικότητά τους σε ειδικότερες περιπτώσεις όπως η δική του, καθώς ουδέποτε έως τον αποκλεισμό του αμφισβήτησε τη νομιμότητα των παραπάνω όρων που αδιακρίτως, και επομένως και όσον αφορά συνδεδεμένες με τον κατασκευαστή επιχειρήσεις, επέβαλαν την προσκόμιση των παραπάνω δύο δηλώσεων, συντεταγμένων

Αριθμός απόφασης: 48/2018

και υπογεγραμμένων από τον ίδιο τον κατασκευαστή και όχι τον ίδιο τον προσφέροντα.

7. Επειδή, περαιτέρω και επιπλέον της αμέσως προηγούμενης σκέψης, ο ειδικότερος ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί του “αποτελεί ουσιαστικά την ίδια εταιρεία” με τον κατασκευαστή, διότι συνιστά συνδεδεμένη με αυτόν επιχείρηση στα πλαίσια παγκοσμίου ομίλου προβάλλεται αλυσιτελώς. Τούτο, διότι, όπως και ο ίδιος συνομολογεί, ο κατασκευαστής συνιστά μια αυτοτελή και με ξεχωριστή νομική προσωπικότητα αλλοδαπή εταιρία και επομένως ουδόλως αίρεται η αυτοτέλειά του τελευταίου ως διακριτού οικονομικού φορέα όσον αφορά τη συμμετοχή του προσφεύγοντος στον διαγωνισμό, πολλώ δε μάλλον, εάν προσέφερε μάλιστα στον προσφέροντα και νυν προσφεύγοντα τυχόν δάνεια εμπειρία και στήριξη στις ικανότητές του για τη συμμετοχή στον διαγωνισμό (εν προκειμένω, ναι μεν ο κατασκευαστής δεν τυγχάνει επίκλησης από τον προσφέροντα, όπως προκύπτει από την προσφορά του τελευταίου, ως προς τα κριτήρια ποιοτικής επιλογής –ασχέτως αν ο τρόπος με τον οποίο επικαλείται ότι ο ίδιος τα πληροί περιλαμβάνει τελικά και εμπειρία τρίτων επιχειρήσεων-, πλην όμως συνιστά και πάλι τρίτο οικονομικό φορέα) θα συνιστούσε τρίτο οικονομικό φορέα κατ’ άρ. Ν. 4412/2016 (βλ. ad hoc Αποφάσεις ΑΕΠΠ 208/2017 και 30/2018, στην πρώτη εκ των οποίων μάλιστα ο προσφέρων που επικαλέστηκε στήριξη στις ικανότητες της μητρικής του εταιρίας, ουδόλως αμφισβήτησε την ιδιότητά της ως τρίτου οικονομικού φορέα, υπέβαλε δε και, ασχέτως των πλημμελειών του, αυτοτελής ΕΕΕΣ για την τελευταία, ενώ στη δεύτερη ο προσφεύγων ζητά με την προσφυγή του αποσαφήνιση του επιτρεπτού στήριξης στις ικανότητες τρίτου οικονομικού φορέα, ώστε να μπορεί να στηριχθεί στη μητρική του εταιρία). Εξάλλου (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 253/2017), σε περιπτώσεις νομικών προσώπων, η αυτοτελής νομική προσωπικότητα καθιστά τον οικονομικό φορέα αυτομάτως «τρίτο», δηλαδή αυτοτελή και διακριτό και ως εκ τούτου δεν υπάρχει ταυτότητα μεταξύ αυτού και του προσφέροντος, ακόμη και εάν υφίσταται πλήρης διαχειριστική εξάρτηση του από τον προσφέροντα, υπό τη μορφή ελέγχου του κεφαλαίου ή διορισμού των μελών του διαχειριστικού οργάνου του τρίτου από τον προσφέροντα. Τούτο δε, διότι η αυτοτελής νομική

Αριθμός απόφασης: 48/2018

προσωπικότητα, κατά το άρ. 2 παρ. 1 περ. 11 Ν. 4412/2016 (που αφορά και το Βιβλίο ΙΙ και ενσωματώνει στην εθνική έννομη τάξη το άρ. 2 της Οδηγίας 2014/25/ΕΕ) συνιστά προϋπόθεση της ίδιας της καταρχήν ιδιότητας του «οικονομικού φορέα» (*“ως «οικονομικός φορέας» νοείται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή δημόσιος φορέας ή ένωση αυτών των προσώπων ή/και φορέων, συμπεριλαμβανομένων των προσωρινών συμπράξεων επιχειρήσεων, που προσφέρει στην αγορά εκτέλεση εργασιών ή/και έργου, προμήθεια προϊόντων ή παροχή υπηρεσιών...”*) και επομένως όποτε δύο επιχειρήσεις, όπως εν προκειμένω ο κατασκευαστής και ο προσφέρων έχουν διακριτή νομική προσωπικότητα αποτελούν διακριτούς και αυτοτελείς μεταξύ τους οικονομικούς φορείς για τον σκοπό εφαρμογής του δικαίου δημοσίων συμβάσεων. Κατ’ αποτέλεσμα, ούτε οποιαδήποτε δέσμευση και εν γένει έγγραφο του ιδίου του προσφέροντος ισοδυναμεί με δέσμευση και έγγραφο του κατασκευαστή ούτε το γεγονός ότι τον όμιλο τον εκπροσωπεί στην Ελλάδα, η ελληνική θυγατρική του ομίλου και νυν προσφεύγων, συνιστά λόγο για την απαλλαγή της να προσκομίσει δηλώσεις συμφωνίας με τις τεχνικές προδιαγραφές και δέσμευσης παροχής του προϊόντος από τον κατασκευαστή. Αντίθετα, τα παραπάνω αποδεικνύουν ότι ήταν εισέτι ευχερέστερο για τον προσφεύγοντα να προσκομίσει τα παραπάνω ζητούμενα από τον συνδεδεμένο μαζί του κατασκευαστή. Ούτε ο προσφεύγων αποδεικνύει ή επικαλείται ότι ο αλλοδαπός κατασκευαστής είχε εξουσιοδοτήσει ειδικώς και συγκεκριμένα τον νόμιμο εκπρόσωπο του ιδίου (δηλαδή του προσφεύγοντος) να υπογράψει τις οικείες δηλώσεις για τη συμμετοχή στον επίδικο διαγωνισμό στο όνομα και για λογαριασμό του ούτε όμως ο προσφεύγων υπέβαλε τις δηλώσεις των άρ. 6.3.3.6 και 6.3.3.7 της Διακήρυξης στο όνομα και για λογαριασμό του αλλοδαπού κατασκευαστή ούτε ο νόμιμος εκπρόσωπος του προσφεύγοντος υπέγραψε τυχόν αυτές τις ως άνω δηλώσεις υπό τυχόν ιδιότητά του ως προς τούτο εκπρόσωπος του αλλοδαπού κατασκευαστή. Παρά ζητά να θεωρηθεί ότι η προσφορά του “εξομοιώνεται” με τη δήλωση διάθεσης εκ μέρους του κατασκευαστή. Ουδόλως, δε οι ως άνω παραβιασθέντες όροι της διακήρυξης απάλλασσαν από την τήρησή τους τυχόν συνδεδεμένες με τον κατασκευαστή εγχώριες επιχειρήσεις ή εγχώριους εξουσιοδοτημένους αντιπροσώπους διεθνών ομίλων στους οποίους ανήκει και ο κατασκευαστής, η νομική αυτοτέλεια και επομένως η διακριτότητα του

Αριθμός απόφασης: 48/2018

τελευταίου ως οικονομικού φορέα παραμένει. Ούτε εξάλλου, ο προσφεύγων προσκόμισε με την προσφορά του οιοδήποτε αποδεικτικό έγγραφο περί του ότι ο νόμιμος εκπρόσωπός του είναι εξουσιοδοτημένος να υπογράψει για λογαριασμό του αλλοδαπού κατασκευαστή. Ούτε, περαιτέρω, το γεγονός ότι μια επιχείρηση είναι συνδεδεμένη με μια άλλη αλλοδαπή επιχείρηση στα πλαίσια ενός διεθνούς ομίλου σημαίνει πως ο εκπρόσωπος της πρώτης δύναται, άνευ ειδικής προς τούτο εξουσιοδότησης, να υπογράψει για λογαριασμό της δεύτερης και να δεσμεύει την τελευταία νομικά. Ούτε προκύπτει πως ο νόμιμος εκπρόσωπος του προσφεύγοντος είχε κάποια αρμοδιότητα και εξουσία να εκπροσωπεί ενώπιον των εθνικών δημοσίων αρχών τον προκείμενο αλλοδαπό κατασκευαστή, παρά αορίστως και αναπόδεικτα προβάλλει ο προσφεύγων ότι ο ως άνω δικός του νόμιμος εκπρόσωπος είχε εξουσία υπογραφής της κατά τον όρο 6.3.3.6 δήλωσης της αλλοδαπής εταιρίας. Ούτε ότι είχε παρασχεθεί στον προσφεύγοντα οικονομικό φορέα ή τον νόμιμο εκπρόσωπό του, εκ των προτέρων, συναίνεση του αλλοδαπού κατασκευαστή να διαθέσει, κατά τον όρο 6.3.3.7 της διακήρυξης τα υλικά της προκείμενης σύμβασης στον αναθέτοντα φορέα. Τέτοια συναίνεση, εξάλλου, δεν είναι δυνατόν να συναχθεί αυτομάτως από τη σχέση σύνδεσης των δύο εταιριών, πολλώ δε μάλλον και λόγω, εκτός της νομικής, περαιτέρω και διαχειριστικής αυτοτέλειας των δύο εταιριών, ως και του γεγονότος ότι εδρεύουν σε διαφορετικές χώρες, η δε κατασκευάστρια, μάλιστα, εκτός ΕΕ. Επιπλέον, ουδόλως ο προσφεύγων κατά την υποβολή της προσφοράς του και των οικείων, δικών του, δηλώσεων περί συμμόρφωσης με τις τεχνικές προδιαγραφές και περί του ότι, αν αναδειχθεί ανάδοχος, θα εκτελέσει την προμήθεια, μνημόνευσε, επικαλέστηκε, πολλώ δε μάλλον απέδειξε, όχι μόνο, όπως ήδη αναφέρθηκε, ότι δηλώνει τα παραπάνω, όχι απλώς ως προσφέρων, αλλά και ως εκπροσωπών επί των οικείων συγκεκριμένων δηλώσεων τον κατασκευαστή (άρα υπό διπλή ιδιότητα), αλλά ούτε ότι οι συγκεκριμένες, ενώπιον του αναθέτοντος, έννομες, δικές του και στο δικό του όνομα γενόμενες, δηλώσεις του, έχουν συγχρόνως περιεχόμενο, έννοια και συνέπεια δέσμευσης του αλλοδαπού αυτοτελούς οικονομικού φορέα-κατασκευαστή. Αντίθετα, η από 21-11-2017 Δήλωση του Σπυρίδωνα Ράππη ενώπιον του αναθέτοντος περί Συμφωνίας των προσφερόμενων υλικών με τις απαιτήσεις της διακήρυξης έλαβαν χώρα από πρόσωπο με την

Αριθμός απόφασης: 48/2018

ιδιότητα του Γενικού Διευθυντή και δη κατά ρητή μνεία της ίδιας της δήλωσης, υπό την ειδικότερη ιδιότητα του ως εκπροσώπου του προσφέροντος και όχι του κατασκευαστή, τον οποίο αναφέρει ως το εργοστάσιο κατασκευής, μνημονεύοντας τα στοιχεία, όχι απλώς μιας απλής εκμετάλλευσης στην Τουρκία του ίδιου τυχόν του προσφέροντος, αλλά της όλης αυτοτελούς τουρκικής εταιρίας στην οποία και ανήκει το εργοστάσιο/εκμετάλλευση (*“Ο υπογεγραμμένος... που εκπροσωπώ νόμιμα τον Οίκο ..., που μετέχει στη με στοιχεία 408721 Διαγωνιστική Διαδικασία της ΑΔΜΗΕ Α.Ε., δηλώνω ότι: οι προσφερόμενοι μετασχηματιστές εσωτερικής υπηρεσίας συμμορφώνονται πλήρως... Επίσης δηλώνω τον τόπο κατασκευής και επιθεώρησης των υπ’ όψιν μετασχηματιστών:... ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ...”*). Ούτε στην ως άνω δήλωση, ανέφερε ο ως άνω Γενικός Διευθυντής του νυν προσφεύγοντος ότι υπογράφει και ως νόμιμος εκπρόσωπος της παραπάνω τουρκικής εταιρίας, προσδιορίζοντας συγκεκριμένα ότι εκπροσωπεί την ελληνική εταιρία ... και τίποτε περαιτέρω, ενώ εξάλλου από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει, ότι ακόμη και αν δήλωνε υπό την ιδιότητα του εκπροσώπου της τουρκικής εταιρίας είχε οποιαδήποτε τέτοια νομιμοποίηση ούτε εξάλλου προέβη σε οιαδήποτε τέτοια αναφορά ή απόδειξη δια της προδικαστικής προσφυγής του. Ομοίως, κάθε άλλη υποβληθείσα υπεύθυνη δήλωση από τον προσφέροντα, όπως και η Δήλωση περί Αποδοχής των όρων της διακήρυξης, ως και κάθε νομιμοποιητικό έγγραφο που υπεβλήθη, συντάχθηκε, εκδόθηκε, αφορά και δηλώνει στο όνομα και για λογαριασμό της ελληνικής εταιρίας, ήτοι της ίδιας της προσφέρουσας και νυν προσφεύγουσας εταιρίας. Ούτως, όχι απλώς ο ως άνω εκπρόσωπος του προσφεύγοντος δεν προκύπτει πως νομιμοποιείτο να δηλώνει στο όνομα και για λογαριασμό της αλλοδαπής εταιρίας, αλλά ούτε ότι έστω, καταρχήν, και όπως προκύπτει από το περιεχόμενο κάθε οικείας δήλωσής του, δήλωσε όντως στο όνομα και για λογαριασμό (και) αυτής και επικαλέστηκε έστω και αναπόδεικτα, τυχόν ιδιότητά του, όσον αφορά την υπογραφή των ανωτέρω εγγράφων, εκπροσώπου της τελευταίας και έτσι, δεν προκύπτει ότι οι παραπάνω δηλώσεις, έστω και κατά το ίδιο το επικαλούμενο εξ αυτών των ιδίων, περιεχόμενό τους, συνιστούσαν δηλώσεις και δεσμεύσεις της αλλοδαπής εταιρίας ή κατέτειναν και σκοπούσαν σε έκφραση δήλωσης και δέσμευσης αυτής.

8. Επειδή, η ειδικότερη επίκληση του προσφεύγοντος ότι, όπως προκύπτει από τις υποβληθείσες στον διαγωνισμό, σε κάθε περίπτωση συνταχθείσες και καταρτισθείσες από τον ίδιο, δηλαδή την ελληνική εταιρία, οικονομικές καταστάσεις του, ανήκει σε σύνολο επιχειρήσεων για το οποίο ενοποιημένες καταστάσεις συντάσσει (και για το μερικό και για το τελικό σύνολο) γαλλική μητρική εταιρία (η ενδιάμεση μητρική για το μερικό και η κορυφαία μητρική για το τελικό) προβάλλεται αλυσιτελώς και είναι νομικά αδιάφορη, δεδομένης της κατά τα ως άνω νομικής και διαχειριστικής αυτοτέλειας των εταιριών που συγκροτούν τον εκάστοτε όμιλο και του γεγονότος πως η παραπάνω σύνταξη ενοποιημένων καταστάσεων αφορά απλά την υποχρέωση συνολικής οικονομικής απεικόνισης βάσει των οικείων λογιστικών κανόνων για λόγους επενδυτικής και χρηματοδοτικής πληροφόρησης, ως και και φορολογίας, λόγοι που είναι πλήρως άσχετοι τόσο με τους οικείους κανόνες της παρούσας διακήρυξης, όσο και για τη νομική και διαχειριστική αυτοτέλεια των επιμέρους θυγατρικών. Τούτο, εξάλλου, επιπλέον του ότι ούτε ο νόμος ούτε η διακήρυξη προβλέπουν οιαδήποτε απόκλιση ή διαφοροποίηση ως προς κάθε διάταξή τους όσον αφορά τους ομίλους επιχειρήσεων ούτε θέτουν τις τυχόν ενοποιημένες καταστάσεις μεταξύ αυτοτελών οικονομικών φορέων ως νομικά σημαντική παράμετρο για την ισχύ και εφαρμογή των διατάξεών τους. Δεδομένου δε, ότι η υποχρέωση κατάρτισης ενοποιημένων καταστάσεων διέπει ακόμη και σύνολα εταιριών όπου κάποια εταιρία από αυτές, δεν χρειάζεται να ελέγχει και να κατέχει εξ ολοκλήρου τις υπόλοιπες, αλλά αρκεί να έχει έστω και πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου ή να ασκεί κυριαρχική επιρροή σε αυτές και μάλιστα είτε μόνη της είτε σε συνδυασμό με άλλες θυγατρικές οντότητες (πρβλ. και Ν. 4308/2014 και Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα), η υποχρέωση αυτή δεν συνιστά απόδειξη ούτε άνευ ετέρου πλήρους κατοχής και ολοσχερούς διαχειριστικής ταύτισης της μητρικής με τις θυγατρικές ούτε, εξάλλου, των επιμέρους θυγατρικών μεταξύ τους ούτε ο προσφεύγων επικαλείται συγκεκριμένα οτιδήποτε τέτοιο ή οιοδήποτε αντίστοιχο στοιχείο. Τα παραπάνω δε, ανεξαρτήτως ότι εν προκειμένω ότι και η Δήλωση Εμπειρίας συντάχθηκε και υπεγράφη από τον ίδιο νόμιμο εκπρόσωπο, της ελληνικής εταιρίας και υπό την ιδιότητα του εκπροσώπου του τελευταίου χωρίς καμία περαιτέρω μνεία, αλλά στις επικαλούμενες συμβάσεις που συγκροτούν την κατά τον

Αριθμός απόφασης: 48/2018

προσφεύγοντα εμπειρία του, δεν περιλαμβάνεται μεν καμία δική του σύμβαση, ήτοι προμήθεια που εκτέλεσε ο ίδιος, από τις 100 απαιτούμενες εντός της τελευταίας τετραετίας, κατά το άρ. 3 παρ. 1.2 του Τεύχους 1 της Διακήρυξης αλλά προμήθειες που εκτελέστηκαν από άλλες συνδεδεμένες με αυτόν επιχειρήσεις, χωρίς όμως να επικαλείται τις τελευταίες ως τρίτους οικονομικούς φορείς στην εμπειρία των οποίων στηρίζεται.

9. Επειδή, εξάλλου, από κανένα στοιχείο της προσφοράς του (ούτε καν το επικαλείται στην προσφυγή του) δεν προκύπτει πως ο προσφεύγων υπέβαλε την προσφορά σε σύμπραξη και ένωση με τον αλλοδαπό κατασκευαστή κατά τον όρο 1.4 του άρ. 3 του Τεύχους 1, περίπτωση στην οποία θα έπρεπε εξάλλου να ακολουθηθούν τα οριζόμενα στο άρ. 5 του Τεύχους 1, όπως επίσης και να υποβληθεί και κάθε άλλο οριζόμενο από το άρ. 3 έγγραφο, νομιμοποιητικό, αποδεικτικό στοιχείο, δήλωση και κατάσταση, ιδίως δε βάσει των ειδικώς οριζομένων στον όρο 1.4.1 του άρ. 3, περί απαίτησης υποβολής σχετικής δήλωσης και συμφωνητικού, όπως και του ότι θα έπρεπε να έχουν υποβληθεί και οι οικείες δηλώσεις μη συνδρομής λόγου αποκλεισμού κατά το άρ. 2 του ιδίου Τεύχους. Δεν είναι δε δυνατόν να ληφθεί υπόψη η προσφορά του, ελλείψει οιασδήποτε τέτοιας επίκλησης σε αυτήν, το πρώτον πλέον ως υποβαλλόμενη από υποτιθέμενη ένωση του με τον αλλοδαπό κατασκευαστή, όχι μόνο διότι κανένα συναφές με τις υποχρεώσεις που απορρέουν κατά τη διακήρυξη για τη συμμετοχή ένωσης, έγγραφο δεν υπεβλήθη, αλλά και επειδή τούτο θα συνιστούσε ανεπίτρεπτη μεταβολή της προσφοράς, κατά παράβαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης, της τυπικότητας και της αποφυγής ευνοϊκών διακρίσεων.

10. Επειδή, από τα παραπάνω συνάγεται ότι ούτε ο εκπρόσωπος του προσφεύγοντος είχε δικαίωμα υπογραφής της κατά τον όρο 6.3.3.6 δήλωσης του, αποτελούντος αλλοδαπή εταιρία με αυτοτελή νομική προσωπικότητα και μάλιστα σε χώρα εκτός ΕΕ, κατασκευαστή για συμμόρφωση προς τις τεχνικές προδιαγραφές ούτε ότι, ασχέτως αν ο νόμιμος εκπρόσωπος του προσφεύγοντος είχε τέτοια εξουσία, η Δήλωση του προσφεύγοντος οικονομικού φορέα περί συμφωνίας των προσφερόμενων

Αριθμός απόφασης: 48/2018

υλικών με τις απαιτήσεις τυχόν υπεβλήθη στο όνομα και για λογαριασμό της αλλοδαπής εταιρίας. Ομοίως, συνάγεται ότι ούτε η προσφορά του προσφεύγοντος ούτε η δήλωση του τελευταίου ότι θα προβεί στην εν λόγω προμήθεια, αποτελούν την κατά τον όρο 6.3.3.7 της διακήρυξης δήλωση του αλλοδαπού κατασκευαστή ότι επιτρέπει στον προσφέροντα τη διάθεση στην Ελλάδα και δη να προμηθεύσει τον συγκεκριμένο αναθέτοντα φορέα με τα υλικά της διακήρυξης ούτε ισοδυναμεί με τέτοια ούτε εξάλλου η διακήρυξη προέβλεπε ποτέ περί τυχόν ισοδυνάμων τρόπων περί πλήρωσης του οικείου όρου, ακόμη και αν υποτίθετο ότι ήταν όντως αποδεικτικά και όσον αφορά τις έννομες συνέπειές της ισοδύναμη και ακόμη και αν προέκυπτε ότι ο προσφεύγων είχε νομικώς την εξουσία τέτοιας δηλώσεως στο όνομα και για λογαριασμό του αλλοδαπού νομικού προσώπου, πράγμα που ομοίως δεν απεδείχθη και ουδόλως προκύπτει. Ούτε προκύπτει ότι η προσφορά που υπέβαλε ο προσφεύγων είχε χαρακτήρα και περιεχόμενο τυχόν κοινής προσφοράς του μετά του αλλοδαπού κατασκευαστή ή υπεβλήθη στο πλαίσιο ένωσης και σύμπραξης με τον τελευταίο. Σε κάθε περίπτωση, εξάλλου, η μη συμμόρφωση του προσφεύγοντος με τους ως άνω ουσιώδεις και επί ποινή αποκλεισμού όρους, δεν δύνατο να αποτελέσει τυχόν αντικείμενο διευκρινίσεων κατ' άρ. 310 παρ. 1 και 2 Ν. 4412/2016, του αναθέτοντος φορέα μη έχοντος τέτοια διακριτική ευχέρεια περί αναζητήσεως σχετικών μη συμπληρώσεων, αφού η ως άνω μη συμμόρφωση αφορούσε ουσιώδεις και σαφέστατα τεθέντες επί ποινή αποκλεισμού απαιτήσεις. Εξάλλου, η έλλειψη για την οποία απεκλείσθη ο προσφεύγων δεν αφορούσε τυχόν απλή μη νομιμοποίηση του εκπροσώπου του να υπογράψει τα, τυχόν σε κάθε περίπτωση εκδοθέντα και υπογραφέντα στο όνομά της και για λογαριασμό της, έγγραφα της αλλοδαπής εταιρίας, αλλά την εν όλω και εξαρχής μη προσκόμιση των απαιτούμενων από τη διακήρυξη, εγγράφων δηλώσεων που έπρεπε να έχουν εκδοθεί, συνταχθεί και υποβληθεί στο όνομα και για λογαριασμό της τελευταίας, ως αυτοτελούς νομικού προσώπου.

11. Επειδή, περαιτέρω, εκτός του ότι η παραπάνω ευχέρεια αναζήτησης συμπληρώσεων εκ μέρους του αναθέτοντος φορέα, επιφυλάσσεται μόνο για τις επουσιώδεις και όχι για τις ουσιώδεις ελλείψεις,

Αριθμός απόφασης: 48/2018

κατά ρητή εξάλλου μνεία, βλ. παραπάνω σκ. 5, της διακήρυξης ότι οι οικείοι όροι είχαν τεθεί επί ποινή αποκλεισμού όπως και ότι (κατά την ειδική μνεία του όρου 6.3.3.9) δεν θα λάμβανε χώρα συμπλήρωση επ' αυτών μετά την υποβολή της προσφοράς, η τυχόν ετεροχρονισμένη (σε σχέση με την υποβολή της προσφοράς) και δη κατά το στάδιο της αξιολόγησης το πρώτον προσκόμιση τέτοιων δηλώσεων του ίδιου του κατασκευαστή είναι ούτως ή άλλως ανεπίτρεπτη και κατ' άρ. 310 παρ. 3 Ν. 4412/2016. Τούτο, διότι η τυχόν παροχή δυνατότητας συμπλήρωσης αυτής της έλλειψης κατά το στάδιο της αξιολόγησης, θα προσέδιδε στον προσφέροντα και νυν προσφεύγοντα, πλεονέκτημα έναντι των ανταγωνιστών του εισάγοντας ευμενή υπέρ του διάκριση (βλ. Αποφάσεις ΑΕΠΠ 187, 208, 231, 253/2017) αφού θα του παρεχόταν έτσι και κατ' αποτέλεσμα της παραπάνω ευχέρειας, δυνατότητα επιπλέον χρόνου, άρα δυνατοτήτων και ευκαιριών, για τη συλλογή των απαραίτητων, κατά τη διακήρυξη, για τη συμμετοχή του εγγράφων και ιδίως και κυριότερο, ακόμη και για να εξασφαλίσει την εκ μέρους του αλλοδαπού κατασκευαστή, κατά τον όρο 6.3.3.7 έγκριση διάθεσης των επίμαχων υλικών στον αναθέτοντα, η οποία από πουθενά δεν αποδεικνύεται και δεν προκύπτει ότι μετά βεβαιότητας προϋπήρχε της προσφοράς. Όσον δε αφορά αμφότερες τις δηλώσεις, ήτοι και αυτή του όρου 6.3.3.6 και αυτή του όρου 6.3.3.7 της διακήρυξης, εκ φύσεώς τους δεν ήταν συμπληρώσιμες-διορθώσιμες κατ' άρ. 310 Ν. 4412/2016, πέραν των άλλων, διότι αφού έλειπαν εν όλω κατά τον κρίσιμο χρόνο, ήτοι την υποβολή της προσφοράς ήταν αδύνατον να αναπληρωθούν με μεταγενέστερες δηλώσεις, έστω και του ίδιου του κατασκευαστή και έστω με το αναγκαίο κατά τη διακήρυξη περιεχόμενο. Τούτο διότι σκοπός τέτοιων δηλώσεων δεν είναι μόνο η αποδοχή από τον φερόμενο ως δηλούντα των εννόμων συνεπειών όσων φέρεται ότι δηλώνει και η ανάληψη των οικείων υποχρεώσεων, αλλά η ταυτοποίηση ότι το περιεχόμενο αυτών των δηλώσεων, ήτοι της συμμόρφωσης με τις τεχνικές προδιαγραφές και η έγκριση διάθεσης, συνέτρεχαν όχι απλώς κατά τον χρόνο της αξιολόγησης και της το πρώτον έκδοσης και υπογραφής των οικείων δηλώσεων, αλλά ήδη κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς (πρβλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 247/2017). Και αυτό, αφού κατά το αναλογικώς, κατ' άρ. 315 Ν. 4412/2016, εν προκειμένω και όσον αφορά το Βιβλίο ΙΙ, εφαρμοζόμενο άρ. 104 Ν. 4412/2016 που προβλέπει ότι «*Το δικαίωμα συμμετοχής και οι όροι και*

Αριθμός απόφασης: 48/2018

προϋποθέσεις συμμετοχής όπως ορίστηκαν στα έγγραφα της σύμβασης, κρίνονται κατά την υποβολή της αίτησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος ή της προσφοράς, κατά την υποβολή των δικαιολογητικών του άρθρου 80, και κατά την σύναψη της σύμβασης σύμφωνα με τα οριζόμενα στην περίπτωση γ' της παρ. 3 του άρθρου 105.", η συμμόρφωση με τους όρους της διακήρυξης πρέπει να πληρείται αυτοτελώς και στα τρία ως άνω στάδια και συγκεκριμένα, εκτός των άλλων, ήδη κατά την υποβολή της προσφοράς. Επομένως, μια ετεροχρονισμένη και μετά την υποβολή της προσφοράς δήλωση του κατασκευαστή ουδόλως δύναται να αποδείξει ότι το οικείο έννομο περιεχόμενό της, ήτοι τα έννομα γεγονότα και καταστάσεις των οποίων την ευθύνη αναλαμβάνει δια της δηλώσεώς του ο εκδότης αυτής, και εν προκειμένω, η εκ μέρους του αλλοδαπού κατασκευαστή συμφωνία περί του ότι το προϊόν πληροί τις τεχνικές προδιαγραφές και περί έγκρισης διάθεσης, συνέτρεχε ήδη από χρόνο προ της συντάξεως της δηλώσεως, δηλαδή την υποβολή της προσφοράς. Και για τον λόγο αυτό, μια τέτοιας φύσεως έλλειψη δεν δύναται να θεωρείται ως συμπληρώσιμη μετά την υποβολή της προσφοράς και κατά την αξιολόγηση. Για τον ίδιο λόγο, η παραπάνω παραβίαση επί ποινή αποκλεισμού τεθέντων όρων, πολύ περισσότερο, δεν δύναται να αναπληρωθεί, ιδίως δε το πρώτον κατά το στάδιο της αξιολόγησης και στο πλαίσιο άσκησης προδικαστικής προσφυγής του, με οιαδήποτε επίκληση συνθήκης, πραγματικής κατάστασης και γεγονότος που τυχόν επιφέρει ισοδύναμο αποτέλεσμα με τους παραπάνω, ανεπιφύλακτα αποδεκτούς από τον ίδιο, όρους της διακήρυξης, καθώς τούτο θα συνιστούσε (βλ. Αποφάσεις ΑΕΠΠ 133, 208, 236, 253/2017 και 28/2018) ανεπίτρεπτη μεταβολή των όρων του διαγωνισμού κατά τον χρόνο της αξιολόγησης και ευνοϊκή διακριτική μεταχείρισή του, εις βάρος των άλλων μετεχόντων, προσβάλλοντας έτσι την αρχή της ισότητας και της διαφάνειας, ως και κατ' αποτέλεσμα του αποτελεσματικού ανταγωνισμού (πρβλ. ενδεικτικά Αποφάσεις ΑΕΠΠ 39, 120, 187, 231, 253/2017).

12. Επειδή, κατ' ακολουθία, και για κάθε ένα εκ των ανωτέρω λόγων, δεδομένου εξάλλου ότι κάθε μία από τις βάσεις αποκλεισμού του, ως παράβαση αυτοτελούς ουσιώδους όρου της διακήρυξης συνιστά κατ'

Αριθμός απόφασης: 48/2018

αποτέλεσμα μόνη της, αυτοτελή και επαρκή λόγο αποκλεισμού του (πρβλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 98/2017), πρέπει να απορριφθεί η Προδικαστική Προσφυγή.

13. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να καταπέσει το παράβολο που κατέθεσε ο προσφεύγων.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 22-1-2018 και εκδόθηκε αυθημερόν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΜΠΑΚΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ